

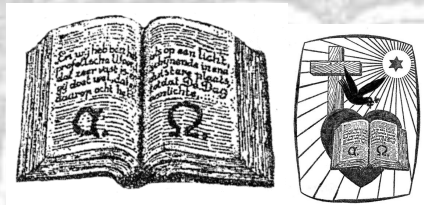
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Studie met als onderwerp:
Wat is opnieuw geboren worden?

Laten we lezen met elkaar Rom. 6:1-11. *“Betekent dit nu dat we moeten blijven zondigen om de genade te laten toenemen? Dat in geen geval. Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven? Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. Immers, we weten dat ons oude bestaan met hem gekruisigd is omdat er een einde moest komen aan ons zondige leven: we mochten niet langer slaven van de zonde zijn.*

Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem. Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu hij leeft, leeft hij voor God. Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God”.

Vervolgens lezen we Rom. 6:22. *“Maar nu, bevrijd van de zonde en in dienst van God, oogst u toewijding aan hem en zelfs het eeuwige leven”.*

Ieder mens wordt een keer geboren en als hij geboren wordt erft hij daarmee de menselijke eigenschappen, en één van die menselijke eigenschappen is dat de mens van zichzelf uit een zondaar is.

Gods Woord zegt in Rom. 5:12. *“Daarom, gelijk één mens (Adam) de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan omdat allen gezondigd hebben”.*

Een natuurlijke geboorte dus, die door een natuurlijke dood wordt gevolgd. Die natuurlijke dood is het gevolg van een geestelijke dood, en dat betekent eigenlijk dat de mens op een bepaald moment van God werd afgesneden, dat hij de levensverbinding met God kwijtraakte.

Tegen Adam werd gezegd in het Paradijs: *“Als je eet van de boom van kennis van goed en kwaad zal je sterven”.* Adam is toen ook gestorven, niet de natuurlijke dood, maar de geestelijke dood.

Als God van Zijn kant het daar nu bij gelaten had, betekend dat voor ons mensen, dat we als geestelijk dode van God afgesneden mensen eenmaal de natuurlijke dood zouden sterven; dat zou betekenen dat we daarmee voor eeuwig geestelijk doden bleven.

Een geestelijk dode die de natuurlijke dood sterft is voor altijd van God vervreemd en verwijderd. De Bijbel zegt dat *“hij wordt verworpen en geworpen in de poel van het vuur, de tweede dood”.*

Van God afgesneden te zijn is verschrikkelijk, maar het blijde nieuws is, dat God het daarbij niet heeft gelaten, want God heeft al voordat de mens van God werd afgesneden voorzien in een oplossing: Zijn eigen Zoon Jezus, de Christus.

Hij is de enige die ons van de zonde en de schuld kan bevrijden. God wil duidelijk maken aan u en mij, dat een geestelijk dode mens maar op één manier geestelijk weer tot leven kan komen, n.l. door opnieuw geboren te worden.

Er wordt in de Bijbel verteld over een man die met zijn leven hopeloos in de knoei zat; hij had buitengewoon zijn best gedaan om op zijn manier het God naar de zin te maken, maar hij was tot de diepe overtuiging gekomen, dat al zijn inspanningen hem geen geestelijk leven hadden gegeven en daarom zat hij diep in de put.

Op een bepaald moment nam hij een besluit dat voor hem een geweldig risico inhield: Hij besloot namelijk op een nacht naar de Here Jezus te gaan. Hij was in die tijd één van de geleerde godsdienstige leiders van het volk Israël en hij nam het risico om naar die verachte man te gaan, die door iedere leider in Israël werd gehaat, en om bij die man te zoeken of het leven daar te vinden was.

Want hij beseftte dat hij geestelijk absoluut niet leefde, hij kon niet in Gods aangezicht blikken, hij wist dat hij met al zijn inspanning ten ene male niet aan de maatstaf van God toekwam.

Hij wist dat de enige manier waarop hij God kon bereiken was naar die man toe te gaan, van wie hij gezien had, dat Hij werkelijk leven had. Daarom ging hij in de nacht, waarschijnlijk bang om ontdekt te worden.

Dan zegt de Here Jezus tegen hem: *"Ik zeg u, tenzij iemand opnieuw geboren wordt kan hij het koninkrijk van God niet zien en ook niet binnengaan"*. Voor Nicodemus en voor u die dit hoort is dit misschien een grote vraag: wat is opnieuw geboren worden? Nicodemus zegt dan ook: *"wat moet er dan gebeuren, want ik begrijp het niet"*?

Elke dag die God u hier op aarde geeft is in feite een genadebewijs van God, want God kan dat leven ook zo maar laten eindigen. Waarom geeft God u die dagen? Elke dag dat u als weldenkend mens hier op de aarde rondloopt, geeft God u als het ware de kans om tot uw bestemming te komen.

Heel wat mensen vragen zich af: waarom ben ik hier? Wat heeft het voor nut? Als je de loop van de wereld en de geschiedenis ziet, dan moet ieder weldenkend mens zeggen: dat is verschrikkelijk.

We hebben de neiging om onze ogen daarvoor te sluiten, we proberen ons gewoon af te sluiten voor alle narigheid. Ik vraag me wel eens af; als men niet een positieve toekomst verwachting heeft, hoe houdt men het dan nog uit?

Maar God heeft de bedoeling om die dagen voor u tot het allergrootste nut te laten worden, omdat God die aan u geeft om u te laten komen tot het doel dat Hij met u heeft. Uw bestemming is namelijk om bruikbaar te worden voor God, uw Maker.

Als een pottenbakker leem gebruikt om daarmee te vormen, dan heeft hij dat leem nodig om met zijn kunde en vakmanschap die klei te vormen tot een gebruiksvoorwerp met een bepaald nut. In de Bijbel worden wij mensen wel eens vergeleken met die klei van de pottenbakker, terwijl God de grote Pottenbakker is.

God wil Zijn majesteit, Zijn liefde, Zijn genade en Zijn macht uitdrukken in dat hele eenvoudige leem, in die kleine nietige mensen op die kleine aardbol, die rondzweeft in dat machtige universum dat God gemaakt heeft. God heeft u en mij daarbij op het oog, maar God kan u alleen vormen naar Zijn bedoeling als u geestelijk opnieuw geboren wordt. God begint dan meteen de mens te overtuigen van zijn werkelijke toestand.

Ook staat er een overbekend verhaal in de Bijbel: het verhaal van de verloren zoon. Daarin wordt op treffende wijze uitgedrukt hoe die jongen zich van zijn vader afkeert, waar hij thuishoort, waar zijn bestemming ligt, en zegt: "ik ga mijn eigen weg".

Dat drukt uit, de mens die zich van God afkeert, zijn eigen weg zoekt, ver weg gaat en zegt: "ik zal het zelf wel uitzoeken". Zolang hij onderweg is, is hij zich niet bewust van de werkelijke toestand waarin hij verkeert, totdat het zover komt in zijn leven, dat hij bij de varkens terechtkomt en het varkensvoer moet eten. Dan is er eindelijk tijd om stil te zitten en kan hij eindelijk luisteren en nadenken.

Er zijn veel mensen zo in de roes van het leven bezig, dat ze geen tijd nemen om na te denken; wie ben ik eigenlijk en waar ga ik naar toe, wat is eigenlijk het doel waarom ik besta?

Er is iemand in deze wereld, namelijk de tegenstander van God, die probeert om de mensen zo druk bezig te laten zijn, dat ze niet nadenken, want hij heeft een verschrikkelijk doel voor ogen: met zijn ondergang die wereld en die mensen mee slepen in die ondergang.

God zegt: *"hij is de moordenaar vanaf het begin"* en daarom probeert hij de mensen in de ban te houden met zijn klatergoud. God brengt de mens op een punt, dat hij bij de varkens terecht komt en gaat nadenken; en het is genade van God als iemand op dat punt terecht komt, want daar begint God heel duidelijk Zijn bemoeienis te tonen.

Die jongen gaat zich realiseren in wat voor toestand hij verkeert: ik zit hier bij de varkens, ik eet het voer van die beesten, en ik had thuis kunnen zijn bij mijn vader, ik de erfgenaam van mijn vader.

Dat wil zeggen: wij mensen die geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis, wij horen bij vader thuis, daar komen wij tot onze werkelijke bestemming. Wij zijn nu verre van Hem in de vreemde. Daar zitten we dan en we denken dat we het zonder God zo wel kunnen stellen.

Die jongen realiseert zich, dat zelfs een knecht in het huis van zijn vader het beter heeft dan hij. Het eerste wat tot ons door moet dringen als God met ons in gesprek gaat is, dat hij ons wil laat zien wie we nu eigenlijk zijn, waar leven we voor en wat is het doel van ons bestaan, waarvoor span ik me in? Toen die jongen erover ging nadenken was het directe gevolg, dat hij anders over zichzelf leerde nadenken en hij leerde ook totaal anders over God te denken.

In Hand. 26:18 lezen we over de apostel Paulus, die uitgezonden werd naar de heidenen om hen te vertellen van dat geweldige verlossingsnieuws in de Here Jezus *"om hun ogen te openen tot bekering"*, hetgeen eigenlijk niets anders betekent dan omkeren.

Die jongen was weggelopen van vader, helemaal de verkeerde kant op en nu had God een punt met hem bereikt, dat Hij zei: "jongen, keer om, zo kan het niet langer, zo ga je jouw ondergang tegemoet".

Misschien is er iemand die dit hoort en eigenlijk moet zeggen: ik ben nog steeds op de weg van God af. God wil u door Zijn Woord en Geest laten zien, hoe uw toestand werkelijk is, en dat is genade van God. Als God Zich met iemand bezig gaat houden, laat God de toestand zien waarin hij verkeert.

In het hart van die jongen kwam een geweldig verdriet: zolang hij niet aan zijn vader dacht kon hij nog blij zijn, maar zodra hij aan zijn vader dacht, kwam er een ontzettende pijn in zijn hart: Hoe heb ik mijn vader behandeld die het zo goed met me voor had, ik heb me van hem afgekeerd en hem in de steek gelaten.

Wat heeft die jongen moeilijke uren doorgemaakt daar bij die varkenstrog, want hij ging ineens vaders liefde zien, vaders goede zorg en dat vader het bij het rechte eind had. God wil in principe uw vader zijn, Hij heeft het beste met u voor, Hij wil u tot die bestemming laten komen waarvoor Hij u gemaakt heeft.

Is elke dag die God aan u geeft dan geen genade van Hem? Hij hoeft het niet te doen, maar Hij wil het zo graag, zoals de Bijbel zegt: *"Hij wil niet dat één van ons verloren gaat"*.

Als die jongen tot die ontdekking komt, komt er echt berouw in zijn hart, een berouw dat hem doet omkeren, zoals in Hand. 3:19 staat: *"Komt dan tot berouw en bekering opdat uw zonden uitgedelgd worden"*.

Geen behoefte aan zondevergeving? Zou u voor altijd willen afzien van de vergeving van God, een eeuwigheid zonder vergeving van God?

Deze jongen besloot, nu moet het afgelopen zijn, wat er ook van komt, ik ga naar huis. Bekering is de vrucht van echt berouw en dat betekende dat hij zich afkeerde van de wereld. Wij denken bij afgoden vaak aan afgodsbeelden, maar afgoden van deze wereld kennen we allemaal, er zijn er zoveel die de boze telkens weer opnieuw bedenkt om ons van God af te houden, of dat nu geld is of een baan of wat dan ook, alles wat je ervan weerhoudt om naar God terug te keren.

Toen die jongen zich dat bewust was keerde hij zich af van de wereld en zei: "ik wil God dienen". Paulus zegt van een groepje mensen in Tessalonica die op die manier tot God waren gegaan: *"De mensen vertellen jullie hoe jullie je van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen"*.

Zij waren verloren zonen en dochters geweest en ze waren naar huis gegaan; de mensen hadden het allemaal gezien en gezegd: die mensen zijn van de afgoden weggegaan en zij God gaan dienen. Eerst hadden ze de wereld voor ogen en hadden ze God de rug toegekeerd en nu werd het precies andersom.

De verloren zoon keerde naar huis terug, maar er is iets dat we goed in de gaten moeten houden: Hij besepte heel goed *"ik heb geen recht meer om als zoon behandeld te worden, ik heb het volkomen verbruikt; als ik thuis kom zal ik tegen mijn vader zeggen, laat mij maar geen zoon meer zijn, maar laat me a.u.b. een knecht zijn; ik moet bij u zijn want hier is mijn plaats; ik heb geen recht meer op het zoonschap"*.

Het betekent dat hij alles overgaf aan zijn vader: *"Vader vroeger wilde ik niet naar u luisteren, ik heb geen enkel recht meer: ik kom als een bedelaar, want ik heb niets meer in te brengen, ik heb alleen maar mijn grote schuld en daarmee kom ik bij u terug. Vader, ik heb zo'n spijt!"* En zo komt hij thuis.

Dat wonderlijke Woord van God zegt: *"Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven, om ons te reinigen van alle ongerechtigheid"*. Kan die heilige God iets door de vingers zien?

Neen, niet de minste en geringste zonde, want dan zou God ontrouw zijn aan Zichzelf. Maar God heeft al die schuld van u en mij op Zijn Zoon Jezus, de Christus doen neerkomen, die gehangen is aan het kruis; toen Hij uitriep: *"Mijn God, Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten"?*

Toen moest God zwijgen in Zijn liefde, om tegen ons te kunnen zeggen als we zouden terugkeren: *"Ik kan je de zonden vergeven om Jezus wil, Hij heeft Zijn bloed gegeven, Zijn bloed is daar aan het kruis gestort, Zijn onschuldige leven heeft Hij gegeven om u het leven terug te geven"*.

Nu komt het er niet alleen op aan dat we Hem, de Here Jezus, erkennen als onze Verlosser, omdat Hij Goddank stierf voor onze schuld aan het kruis, maar Hij stierf ook om die zondaars die wij zijn te laten sterven, want wij hebben niets anders dan de dood verdiend; aan ons valt niets te verbeteren.

God kan ons niet oplappen, alle eigen inspanning om God te dienen is bij voorbaat tot mislukken gedoemd. Daarom was het zo belangrijk dat die jongen erkende dat hij het zoonschap had verloren. De apostel Paulus zegt: *"Ik weet dat in mijn vlees geen goed woont"*.

Als we dat erkennen en zeggen: *"Here Jezus ik dank U dat U aan het kruis bent gegaan en dat U mij, zondaar, daar aan het kruis hebt meegenomen in Uw dood"*, dan voltrekt zich een wonder van Gods genade: dan keert God tot de mens terug.

Dat wonder wordt ons schitterend verteld in het verhaal van de verloren zoon. Laten we die verzen maar lezen. Lucas 15:21, waar de jongen zegt: *"Vader ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u en ik ben niet meer waard uw zoon te heten"*.

Het antwoord van de vader in vers 22: *"Maar de vader zei tot zijn slaven: breng vlug het beste kled hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten; en haalt het gemeste kalf, slacht het en laten we een feestmaal hebben, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden"*.

Hoe is die jongen levend geworden? Doordat de vader hem in zijn armen sloot. Wij zijn blij wanneer iemand zijn hart aan de Here Jezus gegeven heeft, en dat is wat van onze kant gedaan moet worden, maar we zouden nooit levend worden als de Vader ons niet bij onze naam riep. God heeft ons bij de naam geroepen en dat is genade.

Het is Gods liefde die zich met mij bezig hield en die zich ook met u bezig houdt; kom toch achter de zwijnen vandaan, kom toch thuis, want Ik sta op je te wachten, Ik wil ook jou nieuw leven geven. Als God binnenkomt bij een mens dan wordt hij geestelijk opnieuw levend, dan pas voltrekt zich de wedergeboorte.

Dat begin is nog maar heel klein. Als iemand zich aan de Here Jezus geeft, heeft hij niet het einddoel bereikt, maar pas het begin. Een baby begint heel klein en heeft veel zorg nodig en veel aandacht. Toen die verloren zoon thuiskwam ging niet alles van een leiendakje na zo'n liederlijk leven, maar vader was erbij en dat maakte alles anders.

Bij de wedergeboorte maakt God woning in een mens doordat Hij met Zijn Geest binnen komt. Daarom spreekt de Bijbel van: *“een mens die uit de Geest (met een hoofdletter) geboren is”*. Wie de Here Jezus diep ootmoedig belijdt als zijn Verlosser, zijn Heiland en Heer, *“Here u hebt het voor het zeggen”* die ontvangt leven. Daarom staat er dat wonderlijk mooie vers: *“Allen die Hem aangenomen hebben heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden, hen die in zijn Naam geloven”*.

Let op: *“. . . die niet uit bloed - dus uit wat de mensen willen en uit de natuurlijke geboorte - noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, maar alleen diegenen die uit God geboren zijn”*. Wie de Zoon heeft die heeft leven, maar ook de andere kant staat erbij: *“Wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”*.

Zoals de eerste mens door Goddelijke adem, Goddelijke Geest, een levend wezen werd in de natuurlijke zin, zo wordt iemand die de Heilige Geest ontvangt een nieuwe mens in geestelijke zin. Daarom: *“Zo wie in Christus is, is een nieuwe schepping, het oude is voorbij, zie het nieuwe is gekomen”*.

U kunt vandaag nog bij Hem neerknielen en dan zegt Hij: *“Mijn kind”*, want allen die door de Geest van God geleid worden zijn zonen van God. Wij hebben ontvangen de Geest van het zoonschap waardoor we kunnen roepen: *“Abba, Vader”*. En dan getuigt de Geest van God met onze geest dat wij Zijn kinderen zijn.

Dacht u dat die jongen het niet moeilijk heeft gevonden om als het ware eerst weer dat zoonschap te leren aanvaarden? Ik heb er geen recht op, ik heb het niet verdiend, wat overkomt me toch, vader heeft mij thuisgehaald, hij heeft me als zijn kind in zijn armen gesloten; hij heeft dagelijks bij die verwondering geleefd; hoe is het mogelijk?

Door de Here Jezus leren we de Vader kennen en alleen op die manier worden we weer geestelijk levend en gaan we het geweldige erbarmen en rijkdom van God zien. Op deze manier staat het in Efeze 2:4-5. *“God echter die rijk is aan erbarmen heeft om Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft lief gehad, hoewel we dood waren door de overtredingen, weer levend gemaakt met de Here Jezus Christus”*.

Het directe eerste gevolg van wedergeboorte is dat je ontzaggelijk dankbaar wordt voor de redding. Col. 1:12-14. *“Breng dus met vreugde dank aan de Vader. Hij stelt u in staat om te delen in de erfenis die alle heiligen wacht in het licht. Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden”*.

En laten we ook lezen Hand. 8:39. *“Toen ze uit het water kwamen, greep de Geest van de Heer Filippus en nam hem mee, en de eunuch zag hem niet meer, maar vervolgde zijn weg vol vreugde”*.

Er komt vrede van God in je hart die je nooit gekend hebt, een vrede die je met je verstand niet kan vatten, een vrede die zo overheerlijk is dat je zegt *“Here ik ben nu helemaal voor Uw rekening, ik ben nu eindelijk thuis gekomen, ik ben op mijn bestemming, en U zorgt dat ik dwars door dit aardse bestaan heen kom tot die grote bestemming waarvoor U mij geroepen hebt”*.

Rom. 5:1. *“Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus”*.

En Joh. 16:33. *“Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij mij. Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: ik heb de wereld overwonnen”.*

Er komt ook een nieuw verlangen om God gehoorzaam te zijn; dat bewerkt God door Zijn Geest in ons. Van onszelf hebben we dat niet, wij willen God helemaal niet gehoorzamen vanuit onszelf, maar dat doet God die door Zijn Geest die wondere dingen werkt in uw binnenste die wij mensen niet kunnen verklaren.

Als iemand werkelijk tot de Here Jezus gekomen is en wedergeboren is gebeurt het vaak dat zijn omgeving zegt: het is net of we met een heel ander iemand te doen hebben, niet omdat die persoon zich zo ingespannen heeft of wat dan ook, maar God is dan aan het werk geweest.

De geloofsdoop is nu het uiterlijk belijden van wat hier binnen heeft plaatsgevonden; als daar binnen niets is veranderd kan je in het water je laten onderdompelen, maar het zegt niets, want de doophandeling op zichzelf maakt iemand niet tot een ander mens, dat doet alleen de Geest van God en het kind van God zegt daarmee eigenlijk: *“Uw dood Here Jezus is mijn dood”.*

Dopen werd veelal gedaan in de rivier de Jordaan, omdat de Jordaan in de Bijbel altijd het symbool was van de doodsrivier. Je zegt daarmee eigenlijk: *“Here, ik heb die dood verdiend, ik heb geen ander recht dan tot die vloek te horen, daar is mijn plaats, en Here, ik verwacht het niet meer van mezelf, rekent U maar met mij af in Uw dood, ik geef me helemaal aan U over”.*

Want als je ergens zwak bent dan is het in de dood, dan heb je niets meer te vertellen. Daarom betekent ondergaan in het water symbolisch ondergaan in het graf, met Hem begraven worden in de dood, zoals we gelezen hebben in Rom. 6.

Dan gebeurt het geweldige wonder van God op de Paasmorgen (het feest van de Eerstelingsgarve), dat de steen van het graf was weggedaan en dat de Here Jezus opstond uit de dood. De dood kon Hem niet houden, want Hij was de enige die vlekkeloos was, die werkelijk volkomen was in het aangezicht van God. Hij had de prijs voor de zonde betaald en die was genoeg, daarom stond Hij op uit de dood.

Door die geweldige opstanding kracht van de Here Jezus Christus mag u ook opstaan, hoeven we niet in het watergraf onder te gaan om nooit meer op te staan, maar richt Hij ons op en zegt: *“Nu zal je leven door Mijn kracht, door Mijn genade”.*

Die jongen had zijn hele erfenis verspeeld, er was geen cent meer van over en elke boterham die hij door zijn keel liet glijden was een genade boterham. God biedt u Zijn genade aan; we kunnen onszelf niet meenemen en zeggen: *“Here, ik heb nog wat te bieden”.*

We hebben gelezen in Rom. 6:3. *“Of weet gij niet dat wij allen in Christus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, omdat gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders zo ook wij in nieuwheid van het leven zouden wandelen”.*

Dat is het doel: bruikbaar worden voor God, leem in de handen van de grote Pottenbakker. *“En nu, wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden”.* (vers 22)

“vrijgemaakt van de zonde en in dienst van God gekomen hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven”. U bent in dienst gekomen van God en Hij heeft het voortaan voor het zeggen; en als God het mag bepalen betekent dit een dagelijks zich aan Hem toevertrouwen, niet meer vertrouwen op eigen kracht of kennis of mogelijkheden, God krijgt als het ware de sleutels. De tijd is van Hem.

Het resultaat van dit alles is dat u apart wordt gezet van de wereld, wel in de wereld maar als instrument van Hem. De Bijbel noemt dat *“heiliging”*, apart gezet worden om in de dienst van God je leven te leiden te midden van deze wereld. God heeft niet de bedoeling u in een klooster te stoppen of iets dergelijks, nee, Hij plaatst u als een instrument in Zijn handen in deze boze wereld.

De Bijbel noemt dat “*zoutend zout*” dat bederf moet tegen gaan, “*lichtend licht*” dat de duisternis moet verdrijven. We kunnen dat niet zelf maar daarvoor gaan we zo naar Hem toe groeien, en het einde daarvan is (vers 1): “*het eeuwige leven*”, voor eeuwig tot de bestemming komen waartoe God u geroepen heeft.

De doop herinnert eigenlijk voortdurend aan je bestemming en dat is ook telkens nodig, want wij mensen hebben de neiging weer iets onder die leiding van God vandaan te halen en het even zelf te doen, maar dan zegt God: geef het terug aan uw Heer, want daar is het veilig.

Elke dag die God u geeft is een genadegift om tot die bestemming terug te keren. Waarom zou u wachten? U weet niet hoeveel tijd u krijgt. Keer berouwvol terug, want Vader wacht op u en het Lam Jezus, de Christus is geslacht!

Amen.

